

7.2.57, יומן, יומן ו-

הפרוט. אודם אמר לי חבורך שמי עוד כ' ימיט לא יהיה לי כל חותם –
ירשות לי לԶאקה עתה, אבל עוד לא לגסוע לירושלים.

אתמול בחכמתו בבייחי ישיבתו המפעילה, שஹי לה מברך של אמן על
מקומתו משיתחו עם המושילך, מכחמו של הנשיא איזנשטיין אליו פיו כ' במנזרו
וזרוכת החשובה שחוכך ע"ז ליאו כהן. הסמליה איזנשטיין החלטת הקדמתה לא לדודן
דיוקן ואחריות מתחו בקורת על כוכב החשובה, וחבורך כתבתי דעתי השובה ואני
מהלך ליעקב הרוצוב שיבוא הנה ויתרנו אותו,

רוון אוורע לנטיאות שבאו הבה מחייה ברודע המפעילה בכנות, אולפ
נתעדר טעם אם רצוי הדבר גם לא מיה ברור אם אוכל לבוא, וחתוכם עבידום א'
הה ידרונו שוו בדבר.

חבורך שמעתי ברדיו ידיעות מא"מ שעוררו בי דאגה. הממשלה ארחה'ב חומכת
בעמדת ערפת בלגייר (בגיגוד לבוש הערב וחייבת אידיוגי), ואני חושש שאנו
על השבובגנו ארחה'ב – חושש אני – קיבלה אולי התהיכבות מדינה לא למפרק גזו –
המודת מפיקת ארחה'ב באליפות, או שמא אני חוסך בכם?

– בא אלי חבורך ג'ורא. פסדים נאכט והגדה המשחטת כל סלבות
חקלאיות. שואל אם לא צריך גם חבלויות. עביחי ביחס. ואיש להירות – מהצדדי.
זה לא מזרחים עם המפעילה, ולא נוכל להזכיר יחד עמו,

– כהש ארחה'ב. המברקים מג'. פזודדים. ארחה'ב דרש לא לכטם העזרה, וע"ז
בר דעתו גם חרואה של המושילך. בנדל קלוי יעץ לאנשינו "לחותם". גולבך ידע
גביך סקציון.